

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712200002
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712200002.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Údernícka 5, 851 01 Bratislava, zastúpeného Tomáš Kušnir s.r.o. IČO 36 613 843, Údernícka 5, 851 01 Bratislava proti odporcovi P. X., nar. XX.XX.XXXX, X. XXX/XX, XXX XX Y., zast. opatrovníčkou Zdenkou Foltinovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01, Lučenec, v konaní o zaplatenie 1 408,49 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 13C/94/2012 -71 zo dňa 09.01.2013 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu titulom náhrady trov právneho zastúpenia sumu vo výške 158 eur v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778 trovy odvolacieho konania vo výške 15,93 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci vedený v Z.XXXXXX,, a. s. pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva, zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 158 eur v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia a zároveň rozhodol o tom, že navrhovateľovi vracia súdny poplatok vo výške 77,37 eur prostredníctvom príslušného daňového úradu v lehote 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia príslušnému daňovému úradu.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. (ďalej v texte len OSP), nakoľko navrhovateľ zaviniel zastavenie konania. Keďže však odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu, okresný súd uviedol, že vedľajší účastník si vo svojom podaní zo dňa 23.09.2012 uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 158 eur. Okresný súd mal zato, že vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil trovy právneho zastúpenia dôvodne, preto mu ich náhradu v uplatnenej výške priznal, pričom konštatoval, že pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka zoberal do úvahy tú skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania z dôvodu ochrany práv odporcu a teda skúmal to, či úkony za ktoré žiadal právny zástupca priznať náhradu trov konania boli vykonané v súvislosti s poskytovaním právnej ochrany odporcovi.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa v podaní zo dňa 23.01.2013 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti tej časti uznesenia okresného súdu, v ktorej okresný súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Podľa názoru navrhovateľa združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť spotrebiteľom právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Uviedol, že z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Zz. vyplýva, že cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľov v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa názoru navrhovateľa, súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 OSP spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, tomu však bol v zmysle ust. § 29 ods. 2 OSP súdom ustanovený opatrovník. Zdôraznil, že ustanovený opatrovník disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania, a preto mu patria všetky procesné prostriedky na zabezpečenie nevyhnutnej a účinnej ochrany práv a povinností neprítomného účastníka - odporcu. Uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie na ochranu spotrebiteľov vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je podľa navrhovateľa zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše, vedľajší účastník viaceré procesné podania opakuje nadbytočne, bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Podľa názoru navrhovateľa trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 OSP. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcu, pričom tento o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemal žiadnu vedomosť. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná a zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 19,33 eur s DPH pozostávajúce z 1-vice odmeny za úkon právnej služby vo výške 9,96 eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 eur s DPH.

V podaní zo dňa 21.02.2013 sa k obsahu odvolania navrhovateľa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu a vo vyjadrení uviedol, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo do konania legitímne, v súlade s § 93 ods. 2, 3 OSP z vlastného podnetu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcu spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupe vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Vstup združenia do konania zákon v § 93 ods. 2 OSP totiž priamo predpokladá. Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedol, že pokiaľ je mu vytýkané, že v súdnych konaniach iba vznáša námietky premlčania, tak musí podotknúť, že by sa mala prijať taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila v súdnych konaniach proti spotrebiteľom prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa alebo spotrebiteľa prinajmenšom poučiť o možnosti premlčania namietat'. Podľa názoru vedľajšieho účastníka aktuálna vnútroštátna právna úprava podľa § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských veciach nie je v súlade s článkom 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie. V súčasnej dobe však vnútroštátna právna úprava neumožňuje súdu prihliadať na premlčanie ex offa, preto združenie na ochranu práv spotrebiteľov v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok vznáša námietku premlčania. Je povinnosťou združenia chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi dodávateľov. Zdôraznil, že navrhovateľ si s odstupom viacerých rokov uplatňuje na slovenských súdoch pohľadávky voči spotrebiteľom na základe dubióznych právnych titulov, ktorí sa tak dostávajú do nevýhodného postavenia, najmä v súvislosti s nezachovaním dôležitých listín. Vzniká tak nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ sa v súdnom konaní nedokáže efektívne brániť napríklad poukazovaním na neprijateľné zmluvné podmienky alebo aj vznesením námietky premlčania. Aj v spotrebiteľských konaniach sa predsa navrhovateľ musí správať obozretne a

žalovať iba pohľadávky na základe platných právnych úkonov, ktoré sú nepremiľčané, pretože vstupom spotrebiteľského združenia do konania už nenájde len neinformovaného a rezignovaného spotrebiteľa ale rovnocenného partnera. K argumentácii navrhovateľa, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť spotrebiteľom právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že je účelová, nelogická a absurdná. Predmetom činnosti združenia na ochranu spotrebiteľa je ochrana spotrebiteľov, ktorú združenie naplňa aj tým, že v súlade s platnými predpismi vstupuje na strane odporcov - spotrebiteľov na ich podporu do súdnych konaní, tak ako je to v tomto prípade. Uviedol, že nie je žiaden dôvod aby navrhovateľ spochybňoval vstup vedľajšieho účastníka do konania ako aj jeho právo na náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a navrhovateľa zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 158 eur v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť je povinný uhradiť mu trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; plne platí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že v danom prípade k zastaveniu konania došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa, preto navrhovateľovi vznikla podľa ust. § 146 ods.2 veta prvá OSP povinnosť nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania; odporca si náhradu trov konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli, preto mu okresný súd náhradu trov konania nepriznal.

Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa, že vedľajší účastník na strane odporcu svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, čo vedie k nehospodárnosti konania a je neúčelné, odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 93 ods. 4 OSP má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. To znamená, že rovnako ako navrhovateľ má právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom. Opačný názor odporuje zásade rovnosti účastníkov konania vyjadrenej v ust. § 18 OSP. Pokiaľ teda navrhovateľ namieta vznik trov vedľajšieho účastníka, pričom zdôrazňuje, že vedľajší účastník svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, mal by navrhovateľ pristupovať k podávaniu žalôb až po dôkladnom rozbere uplatňovanej pohľadávky aby sa vyhol podaniu žaloby tam, kde ide o nárok zjavne premiľčaný. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou vedľajšieho účastníka, že pokiaľ navrhovateľ opakovane podáva žaloby v ktorých si uplatňuje nárok zjavne premiľčaný, tak právna argumentácia vedľajšieho účastníka musí nevyhnutne vychádzať z posúdenia premiľčania uplatneného nároku.

Zo spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Važecká 16, Prešov vstúpil do konania podaním zo dňa 12.09.2012, kde zároveň žiadal aby mu súd doručil návrh na začatie konania s prílohami. V podaní zo dňa 23.09.2012 sa vedľajší účastník na strane odporcu k doručenému návrhu na začatie konania vyjadril tak, že považuje za potrebné uviesť, že ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň vzniesol námietku premiľčania uplatneného nároku, pričom konštatoval, že nárok navrhovateľa sa stal splatným 23.10.2006 a navrhovateľ podal žalobu 02.01.2012. Následne zobral navrhovateľ podaním zo dňa 02.10.2012 žalobu v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol podľa ust. § 150 OSP, tak že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Uznesením č.k. 13C/94/2012-66 zo dňa 25.10.2012 okresný súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 OSP zastavil s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti predmetného uznesenia.

Uznesením č.k. 13C/94/2012-71 zo dňa 09.01.2013 okresný súd rozhodol o trovách konania podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko odporca si náhradu trov konania neuplatnil a o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 158 eur v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Podľa názoru odvolacieho súdu je zjavné, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, preto sa nemožno stotožniť s názorom navrhovateľa, že by trovy vedľajšieho účastníka neboli vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postupom tak vedľajšieho účastníka ako aj navrhovateľa, ktorý zobral žalobu späť a teda že by sa jednalo o trovy neúčelne vynaložené. Navrhovateľ zobral žalobu v celom rozsahu späť až potom, čo vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania. Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa, že súd mal zohľadniť neúčelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia na strane vedľajšieho účastníka a na túto skutočnosť reflektovať aplikáciou ust. § 150 ods. 1 OSP, odvolací súd uvádza, že aplikácia ust. § 150 OSP na rozhodnutie o trovách konania si vyžaduje v každom jednotlivom prípade zváženie, či sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa na to, aby súd inak v konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov konania vôbec alebo sčasti nepriznal. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, ako aj toho účastníka konania, ktorého majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov konania dotknutá a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. V danom prípade navrhovateľ neuviedol žiadne relevantné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemal priznať vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia. Ústavný súd ČR v náleze II. ÚS 2257/08 zo dňa 07.07.2009 uviedol, že vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov diskriminovať.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 158 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní úspešného vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavuje odmena vo výške 1-více základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) v sume 8,30 eur (za základ tarifnej odmeny považoval odvolací súd predmet odvolania t. j. sumu trov konania 158 eur) priznaná podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a režijný paušál vo výške 7,63 eur; trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní predstavujú celkom sumu 15,93 eur.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP.

O veci rozhodol senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.